

Nr 255.

Godkänd av första kammaren den 29 maj 1928.

Godkänd av andra kammaren den 29 maj 1928.

Riksdagens skrivelse till Konungen, angående införande av skärpta kontrollföreskrifter beträffande till riket införda köttvaror och djurfett.

(Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 10.)

(Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 6.)

Till KONUNGEN.

Uti tvenne inom riksdagens båda kamrar gjorda framställningar, som återfinnas i motionerna nr 51 och 214 inom första kammaren samt i de med dessa likalydande motionerna nr 131 och 374 inom andra kammaren, har uppmärksamheten fästs, genom motionerna nr 51 och 131 därå, att kontrollföreskrifterna beträffande kött efter importerade levande djur och importerat kött vore otillfredsställande samt genom samtliga motionerna därå, att dylika föreskrifter saknades i fråga om varor, framställda av sådant kött; och hava motionärerna hemställt, att åtgärder måtte vidtagas i ämnet.

I den ordning 46 § riksdagsordningen föreskriver har yttrande över motion nr 214 inhämtats från medicinalstyrelsen; och hava yttranden över bägge framställningarna i ärendet därjämte avgivits av lantbruksstyrelsen och Sveriges allmänna lantbrukssällskap.

Riksdagen vill till en början erinra om stadgandet i 9 § lagen om köttbesiktning och slakthus den 10 oktober 1913 (nr 239), enligt vilket Eders Kungl. Maj:t äger att, utan hinder av bestämmelserna i nämnda lag, meddela föreskrifter angående kontroll av kött, som införes till riket.

Kontrollen vid införsel av köttvaror och djurfett är reglerad genom förordningen den 30 september 1921 (nr 581) jämte i samband därmed utfärdade följdförfattningar.

Sådan införsel får äga rum endast över vissa städer och andra samhällen, som bl. a. hos hälsovårdsnämnden anställt legitimerad veterinär, vilken medicinalstyrelsen finner kompetent och lämplig att verkställa undersökning enligt förordningen. (Medicinalstyrelsens förteckning upptager för närvarande 38 dylika samhällen. Av dessa är det dock endast fyra — Stockholm, Sundsvall, Härnösand och Haparanda — över vilka någon avsevärd import av färskt kött äger rum.)

Å färskt kött skola finnas i ursprungslandet anbragta stämplor, vilka av medicinalstyrelsen godkänts till bevis, att köttet vid vederbörlig veterinärbesiktning befunnits tjänligt till människoföda. Dylikt godkännande av stämpel (eller märke) må icke av styrelsen meddelas, förrän styrelsen inhämtat kännedom om de i ursprungslandet gällande bestämmelserna rörande den i samband med stämpelns (eller märkets) åsättande företagna besiktningen och funnit dessa bestämmelser vara så avfattade och tillämpade, att säkerhet vinnas för att besiktningen är för sitt ändamål betryggande.

I samband med tullbehandlingen å importorten skall varan besiktigas av hälsovårdsnämndens veterinär i enlighet med föreskrifterna i medicinalstyrelsens kungörelse den 6 mars 1922 (Svensk författningssamling nr 134). Dessa föreskrifter, som äro mycket detaljerade, innehålla bl. a., att undersökningen av färskt kött skall »i den utsträckning ske kan», utföras i enlighet med bestämmelserna angående veterinärbesiktning vid den offentliga inrikes köttkontrollen.

Godkännes varan vid denna undersökning, skall den åsättas stämpel, innehållande ordet »Import» och namnet på det samhälle, där undersökningen sker. Å varje stycke av färskt kött (d. v. s. fjärdedels kropp i fråga om häst eller större nötkreatur än kalv och halv kropp i fråga om får, get, svin eller kalv) skall anbringas minst en stämpel i svart färg av kvadratisk form med sida av 5 cm. längd. Enligt medicinalstyrelsens cirkulär den 29 januari 1923 skola dessa importstämplor åsättas till samma antal och på samma sätt, som gäller för stämplingen vid den inrikes köttkontrollen.

Beträffande motionärernas förslag, i vad de avse skärpta bestämmelser med avseende på ursprungsbeteckning, finner riksdagen vad motionärerna härutinnan anfört vara befogat. Den köpande allmänhetens intresse att veta, varifrån en vara härstammar, synes vara tillgodosett beträffande importerat kött och kött efter importerade levande djur; möjligen torde behöva undersökas, huruvida importstämplarna bliva enligt nu gällande bestämmelser tillräckligt tydligt och tätt anbragta. Däremot är icke det nämnda intresset, som måste anses vara särskilt stort, då det gäller livsmedel, tillgodosett beträffande varor, framställda av sådant kött. Detta är så mycket betänkligare, som den största delen av ifrågavarande kött går till svenska charkuterifabriker, vilkas produkter icke behöva märkas såsom importerade varor, även om de däri ingående beståndsdelarna härstamma från utlandet. Riksdagen anser sig därför böra förorda vissa bestämmelser, vilka givetvis måste närmare övervägas, kompletteras och utformas av Eders Kungl. Maj:t.

Sålunda anser riksdagen, att på varje färdig vara — såsom korv, sylta, kon-

server eller annat —, i vilken helt eller delvis ingår importerat kött eller kött efter importerat djur, bör omedelbart eller å varans förpackning anbringas en stämpel eller ett märke, utvisande varans utländska ursprung, t. ex. »Import» eller hellre »Utländskt».

Vidare borde i varje butik eller annat försäljningsställe, där dylika varor eller från utländska djur härrörande kött saluhålles, finnas ett för allmänheten tydligt anslag, att där försäljas utländska köttvaror. Anslaget bör vara tillräckligt stort och skriften tydlig, exempelvis som i Danmark »tryckt i svart färg på vit botten med 75 mm. höga, tydliga, kraftiga och lättläsliga bokstäver».

För att syftet med de nu antydda föreskrifterna skall vinnas erfordras givetvis, att effektiva kontrollåtgärder vidtagas. För det ändamålet torde det bli nödvändigt, att importen av levande djur och av kött ävensom tillverkningen av nyssnämnda varor får omhänderhavas endast av sådana firmor, som förklarat sig villiga att underkasta sig av Eders Kungl. Maj:t utfärdade kontrollbestämmelser och därefter erhållit vederbörligt tillstånd att utöva rörelsen. Då antalet orter, över vilka nu ifrågavarande import kan äga rum, är starkt begränsat, torde det icke möta några större svårigheter att reglera dessa förhållanden.

På grund av vad sålunda anförts får riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes utfärda bestämmelser i huvudsaklig överensstämmelse med vad riksdagen här ovan angivit.

Stockholm den 29 maj 1928.

Med undersåtlig vördnad.
